ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420647010
143/AA43-1425-13/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 31.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Z.Kupce,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *J.R.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmās daļas sakarā ar *J.R.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 20.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas grupas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA418814 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2010.gada 11.janvārī pulksten 13.30 */adrese/*, kāpņutelpā, publiskā vietā atradās *J.R.*, kurš bija narkotisko vai psihotropo vielu, kuras lietoja bez ārsta nozīmējuma, reibumā, kas tika konstatēts klīniski, un par ko tika sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols Nr.133. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 46.panta pirmajā daļā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas nodaļas priekšnieces 2010.gada 21.janvāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.092/4 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) *J.R.* par LAPK 46.panta pirmās daļas pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 15 apmērā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – Pārvalde) 2010.gada 19.marta lēmumu Nr.1401 (turpmāk –

Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] No administratīvās aizturēšanas protokola, kas sastādīts 2010.gadsa 11.janvārī, izriet, ka *J.R.* aizturēts plkst.13.50 sakarā ar aizdomām par narkotisko vielu lietošanu, pēc tam tika nosūtīts uz medicīnisko pārbaudi narkotisko vielu fakta noteikšanai.

[1.2] *J.R.* medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.133 norādīts, ka 2010.gada 11.janvārī pārbaudes laikā plkst.14.44 ārste konstatēja pārbaudāmā ārējo izskatu, intravenozo injekciju vietu, ievainojumu un sasitumu esamību, elpošanas biežumu, acu zīlīšu reakciju, kustību sfēru un mīmiku, stāvēšanu Romberga pozā, kustību precizitāti, pirkstu un plaukstu tremoru, blāvas emocijas, netraucētu uztveri, pavājinātu atmiņu, sakarīgu, neskaidru runu, kavētu, distrofisku izturēšanos. Pārbaudāmā psihiskie traucējumi netika konstatēti. Tā kā pārbaudāmais atteicās no bioloģiskās vides paraugu nodošanas, narkotisko vielu reibums konstatēts klīniski.

[1.3] Pārvaldei nerodas šaubas par ārstniecības iestādes darbinieku kompetenci un par policijas darbinieku un ārsta narkologa ziņojumos un Protokolā sniegtajām zinām. Turklāt ņemts vērā, ka *J.R.* jau iepriekš aizturēts par atkārtotu atrašanos narkotisko vielu reibumā, kās izriet no lietā esošās izdrukas no kriminālllietas Nr.11092076809. Turpretim *J.R.* ir ieinteresēts, lai nesaņemtu administratīvo sodu, tāpēc viņa paskaidrojumi vērtējami kritiski.

[1.4] Piemērotais naudas sods Ls 15 nav maksimālais attiecīgās normas sankcijā paredzētais naudas sods. Izdevumu apmērs par *J.R.* veikto narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanas pārbaudi ir Ls 25, kas arī norādīts Sākotnējā lēmumā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pie administratīvās atbildības sauktā persona *J.R.* Administratīvajā rajona tiesā vērsās ar sūdzību par Lēmuma atcelšanu. Sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] *J.R.* 2010.gada 11.janvārī pulksten 13.30, izejot no dzīvokļa pēc adreses */adrese/*, kur bija ciemos, kāpņu telpas trepju laukumā satika savu paziņu. *J.R.* pāris minūtes aizkavējās, lai parunātos ar savu paziņu. Pēc brīža pa kāpnēm kāpa augšā trīs policisti formas tērpos un palūdza uzrādīt dokumentus. *J.R.* uzrādīja dokumentus. Policisti neko nepaskaidroja un lūdza izņemt visu saturu no kabatām. *J.R.* bija dokumenti un nekas pretlikumīgs pie *J.R.* neatradās, kā arī *J.R.* paskaidroja, kādēļ atradās kāpņu telpā. Tomēr policisti nolēma, ka *J.R.* aizturēs un vedīs uz iecirkni uz pārbaudi.

[2.2] *J.R.* ar paziņu aizveda uz policijas iecirkni un vēlreiz pārmeklēja, bet pēc tam aizveda uz Hospitāļu ielu uz ekspertīzi. *J.R.* ekspertīzi nenodeva, jo *J.R.* nebija naudas, lai par to samaksātu, un *J.R.* nebija neko lietojis, izņemot 0,5 l gaišā alus 30 minūtes pirms aizturēšanas.

[2.3] *J.R.* nevar samaksāt piemērotos sodus, jo algotu darbu nestrādā, un jāuztur divi mazi bērni.

[3] Pārvalde rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu (sūdzību) to neatzīst, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet *J.R.* pieteikums (sūdzība) noraidīta. Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem motīviem.

[4.1] Ar Lēmumu *J.R.* saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 46.panta pirmo daļu par atrašanos narkotisko vielu iespaidā, kuras lietojis bez ārsta nozīmējuma. Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 46.panta pirmās daļas pārkāpumu, jākonstatē, ka persona ir lietojusi narkotiskās, psihotropās vielas un tās lietotas bez ārsta nozīmējuma.

[4.2] Narkotisko vielu lietošanas faktu noteic, veicot narkotisko, psihotropo vielu ietekmes medicīnisko pārbaudi saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.394 „Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.394). Ja pārbaudē tiek konstatēta attiecīgo vielu ietekme, ir secināms, ka persona ir tās lietojusi. No Noteikumu Nr.394 6., 21., 29. un 34.punkta izriet, ka gadījumā, ja persona ir nosūtīta veikt medicīnisko pārbaudi, bet persona nepiekrīt nodot bioloģiskās vides paraugus laboratoriskai izmeklēšanai (asins, urīna vai siekalu analīzes) vai atsakās parakstīt medicīniskās pārbaudes protokolu, narkotisko vielu ietekme var tikt noteikta pēc klīniskās simptomātikas, neveicot laboratoriskos izmeklējumus divās dažādās bioloģiskajās vidēs, proti, bez analīžu veikšanas.

[4.3] *J.R.* uz medicīnas pārbaudi tika nosūtīts ar Valsts policijas amatpersonas nosūtījumu narkotisko vielu lietošanas fakta noteikšanai. No *J.R.* paskaidrojumiem un medicīniskās pārbaudes protokolā norādītā konstatējams, ka *J.R.* ir atteicies no medicīniskās pārbaudes, pulsa un arteriālā spiediena noteikšanas, bioloģiskā vides paraugu nodošanas, kā arī *J.R.* ir atteicies parakstīt medicīniskās pārbaudes protokolu. Ievērojot minēto, bija tiesisks pamats *J.R.* narkotisko vielu reibumu noteikt tikai pēc klīniskās simptomātikas.

J.R. medicīniskā pārbaudē ir konstatēts narkotisko, psihotropo vielu reibums klīniski. Secīgi atzīstams, ka *J.R.* ir lietojis narkotiskās vielas.

Ņemot vērā, ka lietā nav pierādījumu, ka *J.R.* ārsts ir nozīmējis narkotisko vielu lietošanu, *J.R.* narkotiskās vielas ir lietojis bez ārsta nozīmējuma.

[4.4] Par pamatotu nav atzīstams *J.R.* apsvērums, ka viņš nepamatoti tika aizturēts un nogādāts medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 6.rotas kārtībnieka kaprālis 2010.gada 11.janvāra dienesta ziņojumā ir norādījis, ka kāpņu telpā pamanīja divus vīriešus, kuri stāvēja un runājās. Pieejot viņiem klāt, viņš ievēroja, ka viņu acu zīlītes bija sašaurinātas. Uzdeva jautājumus un viņi uz tiem atbildēja nesakarīgi. Lika vīriešiem parādīt roku vēnas un uz tām redzēja svaigu dūrienu pēdas. Tādējādi policijas darbinieks ir konstatējis pazīmes par *J.R.* atrašanos

narkotisko vielu ietekmē un iespējamo LAPK 46.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Nav šaubu, ka policijas darbinieks konstatēja dienesta ziņojumā norādītās pazīmes, jo tās vēlāk tika konstatētas arī medicīniskajā pārbaudē. Atbilstoši LAPK 252.panta pirmajai daļai un likuma „Par policiju" 12.panta 17.punktam policijas darbiniekam cita starpā ir tiesības nolūkā konstatēt, vai personas ir lietojušas alkoholu, narkotiskās, psihotropās vai toksiskās vielas, nogādāt šīs personas pārbaudes izdarīšanai ārstniecības iestādē, ja atzinums nepieciešams, lai apstiprinātu vai atspēkotu likumpārkāpuma faktu vai objektīvi izskatītu lietu par likumpārkāpuma izdarīšanu. Policijas darbiniekiem bija pamats aizturēt *J.R.* un nogādāt to ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, lai izskatītu administratīvo lietu.

[5] Nav piešķirama ticamība *J.R.* paskaidrojumiem, ka viņš nebija lietojis narkotiskās vielas, jo *J.R.* paskaidrojumi ir pretrunā medicīnas pārbaudē konstatētajam par narkotisko vielu reibumu. Turklāt, *J.R.* 2009.gadā jau bija saukts pie kriminālatbildības par atrašanos narkotisko vielu reibumā. *J.R.* atteikšanās no medicīniskās pārbaudes veikšanas, bioloģiskā vides paraugu nodošanas, kas vienlīdz varētu apstiprināt, ka *J.R.* nav narkotisko vielu reibumā, ir vērtējama kā *J.R.* vēlme izvairīties no atbildības. Ievērojot minēto, ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka *J.R.* ir izdarījis LAPK 46.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[5.1] Atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai un otrajai daļai un LAPK 46.panta pirmajai daļai, un ņemot vērā, ka *J.R.* ir uzlikts gandrīz minimālais piemērotās tiesību normas sankcijā paredzētais sods, nav pamata uzskatīt, ka iestāde nav izdarījusi atbilstošus lietderības apsvērumus soda apmēra noteikšanā. Piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

[5.2] Vienlaikus, ar Lēmumu nolemts uzlikt pienākumu *J.R.* segt izdevumus par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanas pārbaudi Ls 25,00 apmērā.

Medicīniskās pārbaudes protokolā ir norādīts, ka saskaņā ar ārstniecības iestādes cenrādi konkrētās *J.R.* veiktās medicīniskās pārbaudes cena ir Ls 25. Atbilstoši LAPK 258.panta trešajai daļai un Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 3.punktam, un ievērojot to, ka *J.R.* ir uzlikts administratīvais sods par konkrēto pārkāpumu, *J.R.* tiesiski un pamatoti ar Lēmumu uzlikts pienākums segt konkrētās medicīniskās pārbaudes izdevumus Ls 25 apmērā.

[6] Par Administratīvas rajona tiesas 2012.gada 10.maija spriedumu *J.R.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu un atcelt Lēmumu, norādot, ka policijas darbinieki viņu aizturēja kļūdaini, bet no ekspertīzes viņš atteicās, jo narkotikas nebija lietojis.

[7] Paskaidrojumā par *J.R.* apelācijas sūdzību Pārvalde norāda, ka *J.R.* pieteikumu (sūdzību) neatzīst pilnībā, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apstākļiem un argumentiem.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[10] LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (šā sprieduma [4] punkts), to neatkārtojot.

Tā kā *J.R.* apelācijas sūdzībā nav norādījis citus argumentus, kā vien tos, kas norādīti pieteikumā (sūdzībā), izvērtēti un noraidīti pirmās instances tiesas spriedumā, papildu argumentācija nav nepieciešama.

[11] Ievērojot iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu un 289.[22]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 19.marta lēmumu Nr.1401 (2010.gada 20.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA418814) atstāt negrozītu, bet *J.R.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente Z.Kupce

Tiesneses S.Kanenberga

U.Mihailova